

Menighetsbladet for

AUDNEDAL

Nr. 4 2022. 4. årgang

- Gjensyn med Kamerun, side 4
- En julefortelling, side 9
- Et livgivende pusterom
– på Vigmostad, side 12

Allehelgensdag inviterte Tore Thomassen til en stillfaren, lun og morsom konsert i Konsmo kirke. Sven Arild Mortensen sørget for god lyd samt vakker og stemningsfull lyssetting av kirka, både inn- og utvendig.

Foto: Liv Birkeland.

Kirkekontoret

Sted: Konsmo kommunehus

Daglig leder i Konsmo og Grindheim menigheter.: Ingunn Birkeland

Kontortid: mandag, tirsdag og torsdag kl. 10-14.

Tlf: 919 19 819

Bruk gjerne e-post utenom kontortid:
ingunn.birkeland@lyngdal.kirken.no

Vikarprest: Per Ragnar Haraldstad

Mobil: 951 08 788

Diakon: Siri Syrstad

Mobil: 414 44 388

E-post: siri@lyngdal.kirken.no

Nettside: www.lyngdal-kirken.no

Audnedal menighetsblad

Utgitt av soknerådene i Grindheim og Konsmo.

Opplag: 790

Send gjerne inn stoff til bladet eller kontakt noen i redaksjonen om ting som kan ha interesse.

Innleveringsfrist neste blad:

1. februar 2023.

Redaksjon:

Ragnhild Huseby Solås

Lise Finseth Løland

Sissel B. Håland

Geir Ola Tveit

Liv Birkeland (redaktør)

Mobil: 930 56 787

Epost: birkeland3112@gmail.com

Bladbunad/trykk: Sjograf as

Gaver til bladet mottas med stor takk!

Konto: 3108 20 07450

VIPPS: 508586

DEILIG ER JORDEN?

***Rammene rundt årets julefeiring er annerledes enn på svært mange år. Krigen i Ukraina truer freden i hele vår region. Vi opplever økende fattigdom og stadig flere som sliter økonomisk med å få endene til å møtes. Klimakrisen setter også sine spor. Kan vi også i år synge «Deilig er jorden» med dette bakteppet?
Det virker vanskeligere hvis vi ser rundt oss.
Alt er ikke så deilig som det var.***

Denne salmen ble skrevet bare noen få uker etter at det hadde funnet sted et stort slag i vårt naboland Danmark i 1850. Syttitusen soldater deltok, og mange døde. Salmen kom først ut med tittelen «Pilegrimssang». Den er en trassig protest, mer enn en beskrivelse av virkeligheten vi lever i. Det siste verset slutter med «Fred over jorden, menneske fryd deg! Oss er en evig Frelser født!»

Vi feirer jul fordi vi tror at det skjedde noe som fikk konsekvenser for vår urolige verden da Jesus ble født. Gud kom til jorden, og det endret vår situasjon.

I år er det åtti år siden slaget om Stalingrad. Et av de største og mest avgjørende slagene under 2. verdenskrig, fant sted. Kurt Reuber var lege og tjenestegjorde i den 16. panserdivisjonen på tysk side. Han var også en begavet amatørkunstner. Like før jul i 1942 omgjorde han bunkeren sin på steppene nordvest for Stalingrad til et atelier, og begynte å tegne på baksiden av et erobret russisk kart – det eneste papirstykket han fant. Da tegningen var ferdig, hengte Reuber den opp i bunkeren. Bildet viser en mor (madonna) som holder sitt nyfødte barn tett inntil sitt bryst. Bildet ble et alter for soldatene. De strømmet til, og de fikk en jul de aldri glemte. På dette bildet står det også tre ord som beskriver julens innhold: Licht

(Lys), Leben (Liv), Liebe (Kjærlighet). Tre ord som beskriver han vi feirer i julen. Jesus er verdens lys. Et annerledes lys som gjør at vi ikke trenger å vandre i stummende mørke selv om jorden ikke er så deilig som den var fordi Jesus har lovet å gå med oss. Om det lyset står det også: «Lyset skinner i mørket, og mørket har ikke overvunnet det. (Joh. 1,5)»

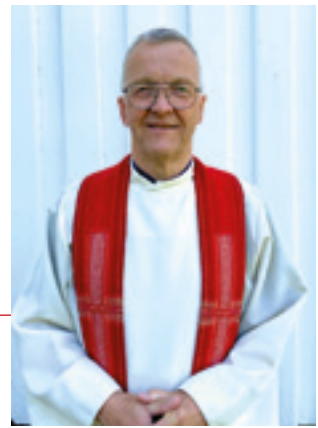
Julen handler også om Guds store kjærlighet. Jesus er kjærlighet. Vist for alle når han gir sitt liv for sine venner. Kjærlighet er verdens sterkeste kraft. Vi sier når vi feirer nattverd: «Deg være ære for kjærligheten som er sterke enn døden.»

«Jeg er Livet», sier Jesus. Aller tydeligst bevist når han står opp fra de døde. Livet seirer til slutt. Det er ikke dødskreftene som får det siste ordet likevel. Ved Jesu oppstandelse har vi fått et levende håp.

På grunn av noe som skjedde i vår historie for litt over to tusen år siden, kan vi på tross av det vi opplever rundt oss av krevende kriser likevel synge «Deilig er jorden. Menneske fryd deg. Oss er en evig frelser født!» En velsignet jul!

Stein Reinertsen
Biskop i Agder og Telemark

KJÆRE FOLK I GRINDHEIM OG KONSMO!

Eg har fått ny jobb. Eg er blitt prost i Lister og Mandal prosti, med kontor på kyrkjesenteret i Lyngdal. Dermed skal eg ikkje vera prest i Audnedal noko meir. Som prost kjem eg på besøk til sokneråda, men de vil ikkje få sjå meg i kyrkja med prestekjolen på. Det vil berre skje unntaksvis.

Ein prost er mellomleiar i kyrkja. Prosten er føresett for dei 19 prestane i prostiet, og skal vera eit bindeledd mellom biskopen og kyrkjelydane. Prosten gjer 20 % vanleg presteteneste i ein kyrkjelyd, og eg skal ha mi teneste i Lyngdal sokn.

Per Ragnar Haraldstad, som var prost i Mandal prosti tidlegare, skal vera prest i Audnedal til og med februar. Etter vinterferien og fram til

palmesøndag vil student Live Lunde Gjedrem gjera teneste. Det er uvisst kven som kjem etter det.

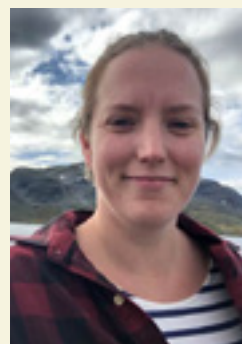
Eg kjem til å gjera noko teneste i Audnedal fram til ny sokneprest er på plass. Det er førebels noko uavklart kva og kor mykje.

Snart blir stillinga som sokneprest i Grindheim og Konsmo lyst ut. Personalavdelinga på bispedømmekontoret vil kalla aktuelle

søkarar inn til intervju. Så blir det uttale frå dei to sokneråda, og innstillingsutvalet vil laga ei innstilling. 27. februar blir det tilsetjing i Agder og Telemark bispedømmeråd.

Det er uvisst når den nye presten er på plass, men det er von om at det skjer til sommaren.

Helsing Geir Ola

VÅR PREST fra mars til påske

Jeg heter Live Lunde Gjedrem, er 35 år og Søgnejente. De siste 10 årene har jeg jobbet som kateket i Søgne, og har trivdes veldig godt med det.

I januar 2020 kom prestekallet, jeg ble lettere overrasket over at det kom så kjapt, men jeg er ikke i tvil om at det er riktig vei gå.

Høsten 2022 begynte jeg på MFs nye Erfaringsbasert master: Prest. Som en del av studieløpet skal jeg ha 5 uker praksis i menighet. Det blir i Grindheim og Konsmo, noe som jeg gleder meg veldig til. Jeg ser fram til å bli litt kjent med dere som bor der og har et hjerte for bygdene.

Hilsen Live Lunde Gjedrem

TILBAKE TIL KAMERUN

Tekst og foto: Harald Solås

I juni i år reiste jeg på besøk til Kamerun i Vest-Afrika. Her tilbrakte familien vår et år (2010-2011) på oppdrag for NMS (Det norsk misjonsselskap). Min kone og jeg jobbet som lærere på den norske skolen, og barna våre gikk på skole eller i barnehage der. Basen vår var i byen Ngaoundéré, som er regionhovedstad i den sentrale delen av landet, og der NMS har sitt hovedkontor. Som en del av misjonærkollegiet fikk vi bli med på mange andre oppdrag i NMS-regi, og fikk på den måten et godt innblikk i arbeidet rundt om i menighetene og i landet for øvrig.

Pause og oppstilling for dugnadsgjengen som gjorde skoleområdet klart for avslutningsfest.

Hensikten med turen i år var å få et gjensyn med gamle lokale venner og kjente, og få et inntrykk av hvordan det går med arbeidet i kirka og i menighetene. Gjennom mange år har det pågått en prosess der den lokale kirka, Den evangelisk-lutherske kirka i Kamerun (EELC), gradvis har tatt over ansvaret for det arbeidet som NMS og andre har stått for tidligere. Nå har NMS en rådgiver-rolle i noen sammenhenger, og gir også økonomiske bidrag til noen prosjekt. Derfor er det også spennende å komme tilbake for å se hvordan det går, og ta med seg hjem ferske opplysninger, inntrykk og bilder.

Klargjøring til fest

Sammen med et par Kamerun-venner tar jeg den 7 timer lange kjøreturen fra Ngaoundéré til bibelskolen på Meng, nær byen Tibati vest i Ka-

En student tørker maniok, som er dyrka på arealet som skolen disponerer. Dette er en rotfrukt som er svært rik på stivelse. Maniok er en svært viktig basisføde i Kamerun. Planten kalles også kassava.

merun. Når vi seint på ettermiddagen svinger inn på skoleområdet, blir vi møtt av en stor flokk blide bibelskoleelever og ansatte. De er ute og jobber dugnad, med hakker, spader og macheter. Uteområdet med grassletter, kjøkkenhager, veier og parkeringsplasser skal slås, rakes, feies og ordnes, slik at alt er på stell før den høytidelige avslutningen av skoleåret 2021-22. Da kommer kirkeledere, slektninger og venner fra hele landet - opp imot 1000 besøkende! Det blir gudstjeneste i den lille kirka, med mange taler, korsang og vitnemål som skal overrekkes høytidelig til avgangstudentene. Men først må det jobbes! De siste timene før mørket senker seg er gjerne best til denne typen hardt arbeid, da er ikke sola for intens, og temperaturen er noen grader lavere enn midt på dagen.

Bibelskolen på Meng

Årets studentkull teller 42 unge lovende studenter: 40 menn og 2 kvinner. Det utdannes kateketer og evangelister, henholdsvis på to- eller ettårs kurs. Dette skoleåret er det 12 kateket- og 30 evangeliststudenter.

De tre lærere på utdanningen er både erfarne og dyktige teologer. Mange av studentene skal rett ut i arbeid. Menighetene vokser og blir flere, distriktene er store med lange avstander, og det er krevende å reise mellom menighetene. «Utdanningen studentene tar med seg fra bibelskolen er både praktisk og konkret, og setter dem godt i stand til å ta fatt på dette viktige arbeidet,» forteller rektor Adolphe Télessam. Han er godt fornøyd med å ha tatt opp like mange studenter for neste skoleår. De ønsker da å øke andelen kateketer, siden det er det største behovet i menighetene. Det er også ønske om flere kvinnelige studenter i framtida.

Stramme budsjett

Meng har en lang historie som misjonsstasjon for NMS i Kamerun. Et stort antall norske og andre misjonærer fra EELC har bodd og arbeidet her, både på bibelskolen og på sykehuset i Ngaoubéla like i nærheten. Gjennom en årrekke har det blitt bygd opp et omfattende arbeid, mye god kompetanse, og en rekke bygninger som er viktige i arbeidet. Nå er det ingen norske/ vestlige misjonærer på Meng. Rektor Télessam sier at det er et savn: «Hvis vi fikk en misjonær hit i dag, ville vedkommende ha vært i arbeid i morgen!»

Det trekkes fram flere utfordringer for driften av skolen. Økonomiansvarlig Bobo Jean sier at økonomien er krevende. «Når lønn, strøm og andre regninger er betalt, er det sjeldent midler igjen». Noen ganger blir studenter eller familie-medlemmene deres alvorlig syke, og trenger behandling. Dette må betales for, og noen ganger må skolen stille opp. Det kommer også fram at vannforsyningen til området

har brutt sammen. Nå må vannet transporteres et stykke. Det er en etterslep på vedlikehold av bygninger og inventar. Det mangler en del pulter og stoler, og det skulle vært gjort innkjøp av lærebøker og undervisningsmateriell. NMS bidrar årlig med ca kr 300 000 til driften av skolen.

Å være bibelskolestudent

«Jeg valgte denne utdanningen fordi jeg vil at flest mulig skal bli kjent med Jesus!» Yao Aissa Kokna er fra Ngaoundéré, og er ei av de to jentene som er evangeliststudenter dette året. Tidligere jobbet hun i en bank i hjembyen, og deltok som frivillig i menighetsarbeidet der. «Jeg opplevde et kall til å studere her, og tror at Gud har et oppdrag for meg,» fortsetter hun. Etter dette året kan hun reise tilbake til byen og jobben hun kom fra,. Slik kan hun tjene nok til å leve av – og samtidig jobbe som evangelist i menigheten. Aller helst ønsker hun å studere videre, og kanskje bli teolog, hvis det er mulig å få til økonomisk.

Det er ingen stipend-ordning eller «statens lånekaske» for studentene her. Det viktigste for mange er nok først og fremst et ønske om å følge et kall, og å jobbe for kirka. Noen ønsker seg videre på studier innen teologi. Etter to år på bibelskolen kan man søke seg inn på presteutdanning i byen Meiganga, som ligger 3-4 timers kjøretur unna.

Arbeid for livets opphold

En jobb som evangelist er ikke alltid lønnet, i hvert fall ikke nok til å få ei levelig inntekt. Som kateket kan man få noe mere lønn, men trenger gjerne annet arbeid i tillegg. Prester er normalt godt nok lønnet til å ikke trenge annet arbeid utenom. Samtidig er det krevende at utdanninga medfører flere år med studier uten lønn. Det begrenser muligheten for mange.

Studentene og familiene på bibelskolen får disponere et bra dyrkingsareal i nærheten. Jorda er fruktbar, og det er god tilgang på vann fra Meng-elva som renner

forbi. Her dyrkes mat til egen husholdning, og i noen tilfeller nok til at noe kan omsettes på markedet i den nærmeste byen Tibati. Penger trengs i husholdninga, til utdanning, til å reise til og fra hjemsted, og som reserve i tilfelle sykdom.

Studentene kommer fra hele Kamerun, og en av årets studenter er fra nabolandet Tchad. Studentene er glade for den utdanninga de får, og muligheten det gir dem til å bidra på mange måter i kirke- og menighetsliv. De trekker også fram dyktige lærere og god undervisning.

Verdsatt bok

Noen dager tidligere hadde jeg fått høre at en bibel var en vanlig avslutningsgave fra skolen til studentene, men at det ikke var økonomi til dette i år. Ei rask kronerulling blant noen misjonsvenner var nok til å skaffe til veie ca 1500 norske kroner. Før jeg reiste fra Meng fikk jeg derfor gleden av å dele ut en ny, flott bibel til hver av de 12 avgangsstudentene på kateket-utdanninga. Gleden og takknemligheten hos studentene for denne gaven er vanskelig å beskrive. Det var et rørende og fint møte med motiverte framtidige medarbeidere i kirker i hele Kamerun.

Våre bidrag gjennom kollekt, givertjeneste, omtanke og bønn har stor betydning. Eksempelet med biblene til avgangsstudentene viser at selv små beløp kan få stor betydning.

Grindheim menighet sitt misjonsprosjekt

Grindheim menighet støtter NMS sitt arbeid i Kamerun gjennom to prosjekter:

- *Evangelisering*
- *Kirkelig lederutdanning*

Innsamlede midler fra Grindheim havner dermed på bibelskolen på Meng og presteskolen i Meiganga. Dette er de to viktigste institusjonene for utdanning i den evangelisk-lutherske kirka i Kamerun.

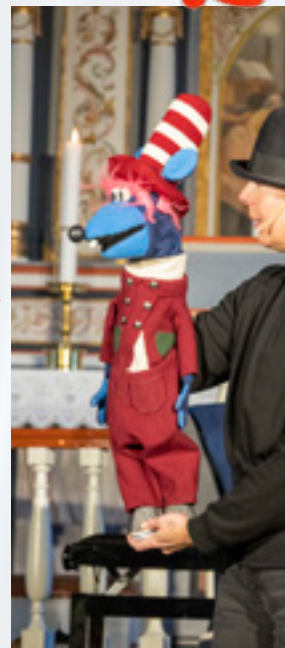

Kirke rottene

HERJA PÅ NYTT!

Tekst: Oline Løland. Foto: Camilla Kvås

Ein laurdag i oktober skulle kyrkjerottene kome til Konsmo kyrkje. Eg har sett dei fleire gonger tidlegare og hadde veldig lyst til å gå å sjå på dei, sjølv om eg kanskje er litt for stor for målgruppa som er 3-6 år. Heldigvis for meg så spurte tante Lene om eg kunne vera med henne og syskenbarnet mitt, Kari, på 4 år.

Denne gongen var det Vesle, Fredo, Leah mus og Kari prest som var med i skodespelet. Det handla om at Leah mus hadde mista familien sin og Vesle og Fredo måtte hjelpe Leah med å finne dei. Kari prest hadde med seg eit lam og det forsvann. Fredo og Vesle lurte på kor lammet hadde gøymt seg. Kari prest leita og leita etter lammet og til slutt så fann ho lammet sitt igjen. Og Leah mus fann og heldigvis familien sin igjen.

Spennande og gøy

Det var mange born, både frå Grindheim, Konsmo og i frå bygdene rundt. Ikkje alle klarte å sitje like stille for det var så mange spørsmål dei ville spørje Vesle og Fredo om, men eg trur alle hadde det moro.

Etterpå fekk vi pølse og saft, det var skikkeleg godt.

Nye og gamle journalist-spirer

Har du noe på hjertet?

Tok du plutselig et blinkskudd som gjerne flere skulle fått se?

Er du egentlig en journalist-wannabe?

Oline Løland er 10 år og bor på Byremo. Hun var menighetsbladets utsendte da Kirkerottene var på besøk i Konsmo kirke. Les mer om dette på side 6.

«*Det er moro å fortelle videre om noe en har opplevd,*» sier Oline, som tenker det blir litt spennende å se hvordan det hun har skrevet blir sendt ut i bladet.

Hun oppfordrer alle som kan tenke seg å bidra med stoff til menighetsbladet om å ta kontakt med redaksjonen. «*Jeg er ikke verdens mest stødige i rettskriving, men heldigvis sier redaktøren at det ikke er supernøye med sånne ting. Og det er alltid andre som leser før trykking, så ting som er heilt feil blir tatt vekk.*»

Ja, redaksjonen med Ragnhild, Lise, Geir Ola og Liv henger oss på Olines oppfordring. **Hva med en bildekonkurranse, der vinneren får sitt bilde på framsida av neste nummer?**

Send ditt bilde til birkeland3112@gmail.com, så blir du med i konkurransen.

Juryen er redaksjonen, som vil kåre vinnerbilde og plukke ut flere som også kan få plass i bladet eller på Facebooksida «Kirkene i Audnedal».

KRYSSD

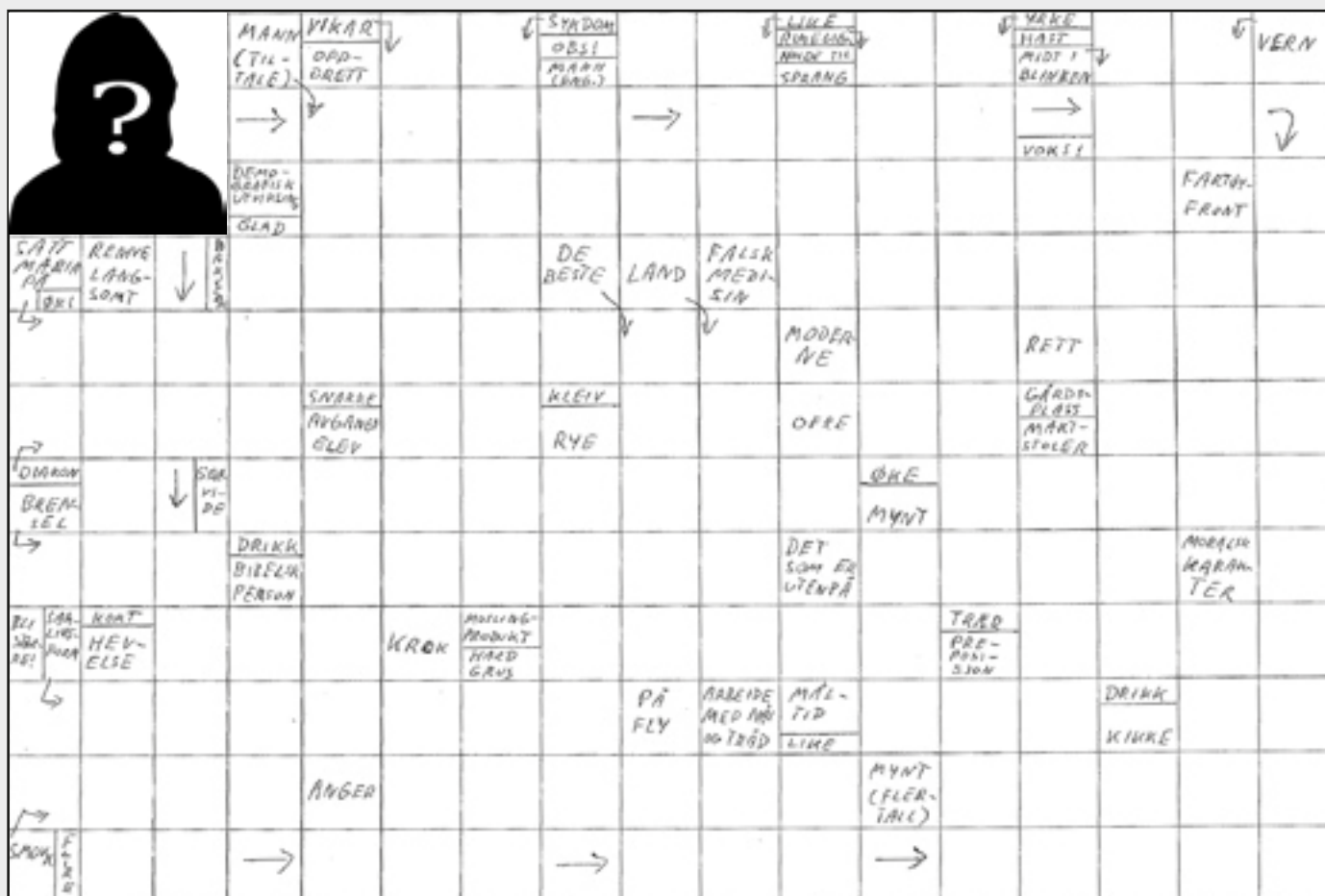
Vær oppmerksom på at vanskelighetsgraden i menighetsbladets kryssord kanskje har økt.

Fra og med denne utgaven er det nemlig laget av en ekte prost og ikke en skarve sokneprest.

Redaksjonen er spente på responsen, og håper det er flere som vil forsøke å vinne lefser fra Åskleiva.

Forrige kryssord fikk vi bare inn fem svar på, noe som er litt færre en vanlig. Det gjør ikke Åse Marit Birkeland til en mindre verdig vinner, snarere tvert imot. Om alt klaffer, kan en pakke lefser havne i Engereina før jul.

Om du vil være med i trekninga denne gang, må du sende løsningssetningene eller bilde av ferdig utfylt kryssord til redaktøren. Enten som melding til 930 56 787 eller per e-post til birkeland3112@gmail.com. Frist: 1. februar 2023.

FNs bærekraftsmål 5: LIKESTILLING MELLOM KJØNNENE

Likestilling handler om frihet og rettferdighet for alle mennesker uavhengig av kjønn. I en verden der menn historisk har hatt, og fortsatt har, mest makt, handler målet om likestilling mest om å bedre jenters og kvinners situasjon. I 2016 gjorde Verdensbanken en gjennomgang av lovene i 173 land og fant klare eksempler på hvor dårlig det står til med kvinners rettigheter. I 155 av landene var det minst én lov som begrenset kvinners økonomiske muligheter. I 46 av landene var det ikke noe lovverk som forbød vold i nære relasjoner. I 18 land hadde ektemannen rett til å nekte kona å jobbe. Det gjenstår mange kamper før vi har nådd dette målet, som blant annet sier at vi skal avskaffe alle former for vold mot jenter og kvinner. Ifølge Verdens helseorganisasjon opplever én av tre kvinner seksuell eller annen fysisk vold i løpet av livet. Voldtekt, kjønnslemlestelse og partnervold er noen eksempler. I Norge fant Nasjonalt kunnskapssenter om

vold og traumatisk stress i en studie fra 2014 at over 9 prosent av de spurte kvinnene var blitt voldtatt, halvparten av disse før de fylte 18 år. For å oppnå bærekraftsmål nummer 5 trenger vi at holdninger endres, at flere jenter får utdanning, og at det etableres politikk som fremmer likestilling. Kjønnssrettferdighet er helt avgjørende for å oppnå utvikling. Når kvinner kan leve uten vold og overgrep, med tilgang til utdanning, jobb, juridiske rettigheter og politisk deltakelse, er vi også mye bedre rustet til å nå de andre bærekraftsmålene.

Teologisk refleksjon

Gud skaper mennesket i sitt bilde, «til mann og kvinne» (1. Mosebok 1,27). I det ligger en grunnleggende erkjennelse av at kvinner og menn, til forskjell fra alle andre skapninger, har en særlig relasjon til Gud, «kronet med ære og herlighet» (Salme 8,6). Samtidig uttrykker bildet likeverd i vår forskjellighet. Vi er alle utrustet

med verdifulle evner; forskjelligheten er en ressurs til beste for helheten; gjennom den har vi alle plass i veven av sosiale roller med kall til å fremme det som er sant, godt og rett. Både bibelhistorien og vår egen historie vitner om at dette utgangspunktet ikke alltid har vært lett å fastholde i praksis. Patriarkalske samfunnsordninger har dominert og ofte funnet begrunnelse i religiøse regelverk og forestillinger, også bibelske. Følgen har vært en usynliggjøring av kvinner, deres innsats og rettigheter, både i kirken og i samfunnet. Jesus brøt med gjeldende sosiale og religiøse konvensjoner, ikke minst i møtet med kvinner. Han bekreftet verdigheten deres (Lukas 7,36–50), satte dem fri fra plager og stigma (Lukas 8,43–48) og gav dem plass i fellesskapet av disipler (Lukas 8,1–3). Slik statuerte han ikke bare et eksempel, men åpnet for en ny tid med rom for likeverd og likestilling.

SPØRSMÅL

- Drøft mulige årsaker til at kirkene ofte har vært tvetydige når det gjelder likestilling mellom kjønnene.
- Hvordan kan vi fastholde sammenhengen mellom mangfold og likeverd i arbeidet for likestilling mellom kjønnene?

UTFORDRING

Finnes det noen grep som kan tas i et arbeid dere er involvert i, for å tydeliggjøre at alle jenter, gutter, kvinner og menn har samme verdi og skal ha de samme rettighetene?

BØNN

Gud, du som har skapt oss til menneskebarn, til mann og kvinne og søsken – du bærer oss i ditt morshjerte, og er far til alt som kalles barn. La oss vandre sammen i frihet og verdighet. Alt og alle i dine hender, Gud. Amen.

Pappa, fortell om da du var liten og det var jul!

Juledags-
kaffekanna.

Jeg maste ofte på min far, om at han måtte fortelle om hvordan ting var når han var liten. Spesielt når det nærmet seg jul. Og han var ikke vanskelig å be. De lyseblå øynene under de buskete bryna fikk et lys som bare gode barndomsminner kan skape.

At den enkle julefeiringa i det fattigslige, men barnerike hjemmet «Der inne» på Hægeland i Konsmo, satt godt i minnet, var ikke vanskelig å forstå. Han tok meg gjerne på fanget, og så fortalte han:

- Vi hadde alltid juletre, men det var lite pynt på det. På julaften om formiddagen gikk far med ryggsekken til Konsmo for å handle. Når han kom tilbake i skumringa satte han seg ved ovnen i stua. Med sekken foran seg. Han hadde rim i skjegget, og rimet smeltet i varmen ved ovnen. Vi ungene hoppet og kravlet rundt ham og ventet på at sekken skulle åpnes. Det var så vanskelig å vente...

Endelig knyttet han opp snora og åpnet sekken. Der lå kakemennene! Og nøttene! Alle fikk en kakemann hver, men vi måtte ikke begynne å spise på den, for den måtte først henges på juletreet. Det var det som var den viktigste pynten på treet.

I mellomtiden fikk vi en liten neve med nøtter hver. Da kunne vi leke «Par og odde» med hverandre, og se hvem som greide vinne flest nøtter. Klokka 5 gikk alle ut på trammen, for da kunne vi kanskje høre kirkeklokken på Konsmo ringe jula inn. Vi måtte stå helt stille og lytte godt etter. Noen ganger kunne vi høre klokka, andre ganger ikke. Det kom jo an på vær og vind.

Så var det inn for å gå rundt juletreet. Vi holdt hverandre i hendene, store og små, og sang av hjertets lyst. Mens vi stirret på de fine kakemennene som hang på treet. De var så fristende! Det hendte faktisk at noen stakk hodet bort til treet og prøvde å ta en bit av kakemannen sin, men det var vanskelig når en samtidig skulle synge og holde de andre i hendene.

Når juletregangen og sangen var ferdig, var også kakemennenes tid på treet forbi. Da gikk vi alle og tok den kakemannen som var vår.

I skorsteinen på kjøkkenet var grøten kommet på kok. Julegrøten var det viktigste måltidet på julekvelden. Det var som regel risgrøt, men det hendte at mor og far ikke hadde fått tak i ris, så da ble det en annen grøt. Men alltid kanel og sukker på om julekvelden! Vi ungene kalte kanelen for aske. Så rundt bordet satt vi og humret over at «nå ska me ha oska på grauden». Det smakte himmelsk.

Med kakemannen og julegrøten i magen, var julekvelden over. Når vi sovna visste vi at det fortsatt var mye å glede seg til. 1. juledag om morgenen fikk vi alle, store og små, en kopp kaffe og to sukkerbiter til å dyppe oppi. Kaffen hadde vi i ei kanne som far hadde kjøpt på en auksjon på Øydneshleiv. Det ble sagt at kanna kom fra Nederland. Og vi brukte den bare denne ene ganga i året. Ut på dagen hadde vi som regel spist opp nøttene, men da fikk vi erter som vi kunne leke «Par og odde» med. De store begivenhetene senere i jula var juletreffestene på Brastad skole og juleselskap på Lyngegrå på Barstad. Det var ikke alltid at vi hadde sko nok til alle, så da delte vi søskenflokkene i to. Så fikk noen av oss gå på juletreffesten den ene dagen og de andre fikk bruke skoene og gå til juleselskap på Barstad.

Så ble far stille. Han lot meg gli ned fra fanget. De lyseblå øynene ble om mulig enda lysere. Det var som om han så noe langt borte. Var det faren som satt ved ovnen med isbiter i skjegget? Eller mora som stod ved skorsteinen og rørte i julegrøten? Kjente han den fremmede lukten av kanel på grøten, eller den deilige smaken av kakemannen? Var det varmen i ivrige barnehender som holdt i hverandre rundt juletreet? Kanskje han kjente på høytiden der de stod på trammen i vinterkvelden og lyttet etter kirkeklokkene på Konsmo som ringte jula inn?

Gledelig jul!

Stort og smått

frå Grindheim og Konsmo

Søndag 18. september ble Torkel og Theo døpt i Grindheim kyrkje.
På det ene bildet ser vi Elisabeth Aalvik Hornung og Kjell Arild Hornung
med dåpsbarnet Torkel og søsken Sigrid Maria og Håkon.
Og på det andre Cecilie og Håkon Bendixen med dåpsbarnet Theo og storesøster Mille.

På høsttakkefesten i Konsmo 25. september ble William døpt. Ved siden av sokneprest Geir Ola Tveit står Tommy Vårdal, far Roger Håland med William på armen, mor Mari Vårdal, storesøster Othelia som skjuler seg i mammas kjole, Celine Vårdal Salvesen, Ida og Lea Håland.

Vil du synges i kor?

I januar 2023
starter vi opp barnekor i Konsmo kirke!

Vi håper mange barn vil være med!

Mer info kommer!

For spørsmål
kontakt organist Elisabeth
Tlf. 456 00 886

Utdeling av 4-årsbok i Konsmo 25. september, der prest Geir Ola fikk besøk av Mathias Egenes Helle, Siri Birkeland, Julian Ågedal, Ella Høyland og Brage M. Abrahamsen med mamma Anja M. Olsen trygt i bakgrunnen.

Ein fin gjeng med fireåringar fekk kyrkjeboka i Grindheim 16. oktober. Dei er frå venstre Kari Lislevand, Emrik Håland Haugen, Thor Anders Foss, Tuva Tveiten Leland og Sigrid Maria Aalvik Hornung. Mathias Egenes Helle slo seg saman med konsmo-folk og fekk si bok saman med 4-åringane der.

Alfred ble døpt i Konsmo kirke 23. oktober. Fra venstre ser vi sokneprest Geir Olav Tveit, faddere Lene Kvåle Hårtveit og Jørgen Vasland, foreldrene Ina Marie og Fredrik Vasland med dåpsbarnet Alfred, og faddere Maren Vasland og Eli Kristin Tveiten.

16. oktober feira me og søndagsskulens dag og hausttakkefest. Dei som var med på det var mellom anna (bakerst til venstre) Ola Smedsland, Jakob Salvigsen, Sigrid Lian og Maria Salvigsen. Foran står Emrik og Tilde Håland Haugen.

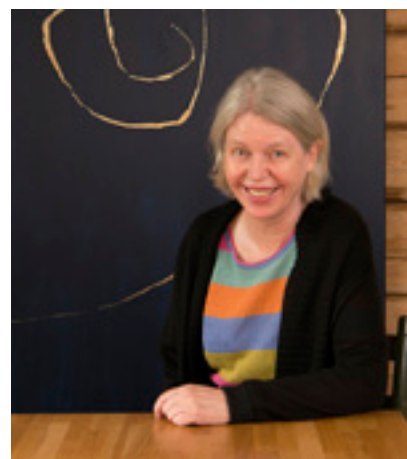
Det synlige beviset på Konsmo menighet sitt misjonsprosjekt i Estland henger nå i våpenhuset. Kirketjener Richard Håland og misjonskontakt Jorunn Birkeland sørga for å henge det opp da Sverre Jakobsen fra Det norske misjonsselskap kom med avtalen i glass og ramme.

ET STED FOR RETRETT

Tekst: Liv Birkeland. Foto: Prestegården

Ordet retreat er engelsk og betyr å trekke seg tilbake.

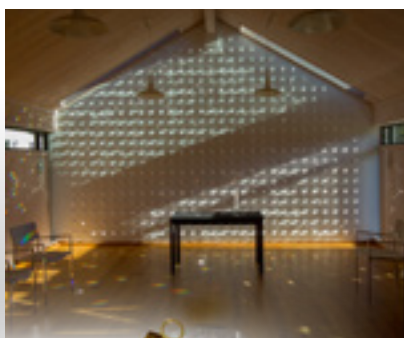
På norsk finner vi liknende mening i ordet retrett. «Når kampene i en krig blir for harde, trekker soldatene seg tilbake for å hvile og få krefter. En litt voldsom sammenligning,» sier Inger Marie Aase, daglig leder ved Prestegården på Vigmostad, «men jeg pleier å spørre gjestene: Hva har du behov for å ta en pause fra? Hva er din lengsel – hva ønsker du å trekkes mot? Alt du holder på med, hva er livgivende? Og hva er ødeleggende?»

Sommeren 2005 flytta ekteparet Rolf Bergstrøm og Inger Marie Aase fra Lund i Kristiansand til Vigmostad prestegård. Målet var å skape et retreat-sted. En litt underlig drøm, kanskje, siden han ikke var interessert i retreat og hun var kronisk syk? I dag drives Prestegården med et variert program gjennom heile året. Og er fremdeles preget av eiernes «på tross av»-innstilling.

Livgivende pusterom

Før de flytta til Vigmostad hadde Inger Marie opplevd et spesielt møte og berøring fra en høyere makt

som forandra livet hennes. Det var dette, og seinere den stadige opplevelsen av Guds nærvær, som er hennes drivkraft for Prestegården: «Jeg ønsker at mennesker skal få det bedre! Min erfaring er at jeg og mange andre får det bedre, når vi er i kontakt med livets og kjærlighets kilde.»

Prestegården på Vigmostad er det eneste retreat-stedet som finnes på Sørlandet. Hit kommer folk langveisfra, og de fleste fra aksene mellom Oslo og Stavanger. Veien fra 2005 fram til 2022 har vært krevende og givende. Rolf har reist gjestehus med 8 rom i tillegg til å totalrenovere den gamle presteboligen fra 1783. Det er også kommet et lite kapell der forpakterboligen stod før. For tida bygger Rolf en praktisk og litt mindre leilighet til seg og Inger Marie. «Vi håper å flytte inn før jul! Leiligheten vil gjøre hverdagslivet lettere for meg,», sier Inger Marie, som stort sett er sengeliggende på grunn av sykdom.

«Og Rolf slipper å bo midt oppi gjester og retreat-aktivitet, som jo til tider fyller hovedhuset der vi har bodd til nå.»

Trykke på pause-knappen

På Prestegården får gjestene mulighet til å se hverdagslivet sitt litt på avstand, og kjenne etter. «For å kunne lytte, trenger vi å være stille. Stillhet er et kjennetegn ved retreat. Å lytte til sitt innerste, som i en kristen sammenheng handler om å lytte til Gud, er hensikten med retreat. For ut av dette kan man få et bedre og mer meningsfylt liv,» forteller Inger Marie. «De fleste retreatere og kurs er i en kristen ramme – og vi har også kurs og en retreat som passer for alle uavhengig av livssyn. Vi har lav terskel på alt som foregår her. Kravløshet og respekt er våre grunnverdier. Håpet er at godhet skal gjennomstrømme alt her.

Alle mennesker er forskjellige, samtidig er nok de fleste som kommer ganske opptatt av sin relasjon

til Gud, og ønsker å bruke tid på å la denne relasjonen utvikle seg. I alle relasjoner handler det om å dele og lytte. Jeg for min del fikk en aha-opplevelse da jeg skjønnte hvor lite jeg virkelig lyttet til Gud. Det vil si å være stille, slik jeg må være når jeg skal lytte til hvem som helst. For å være tilgjengelig må jeg være tilstede og åpen. Da kan jeg bli overasket!» smiler Inger Marie Aase. Folk i bygdene rundt Vigmostad kjenner kanskje stedet fra Åpen dag-arrangementer, boklanseringer, foredrag og konserter i kirka. «Det skjedde mer da jeg var friskere. Nå for tida er jeg så syk at det er umulig å satse på noe mer enn

å gjennomføre programmet som vi har med kurs og retreat», forteller Inger Marie, som lener seg på mange frivillige hjelpere for praktisk gjennomføring av alle planer. «Siden jeg er mye sengeliggende, trenger vi særlig hjelp på kjøkkenet under retreat. Da kan frivillige velge å delta på alt som foregår på retreaten, eller å ha fritid utenom kjøkkentjenesten. Et fint opplegg for to venner eller par.»

Mye har skjedd i de 15 årene. Inge Marie husker tilbake til at det bare kom én gjest på det første retreatet! Aktiviteten har gradvis tatt seg opp til omtrent to retreat eller kurs i måneden. Med tanke på innhold og

deltakere, representerer det et stort mangfold. Alt dette er godt beskrevet i boka utgitt på Prestegården: Å komme til seg selv – i stillhet, godhet og livgivende mangfold.

Prestegården på Vigmostad

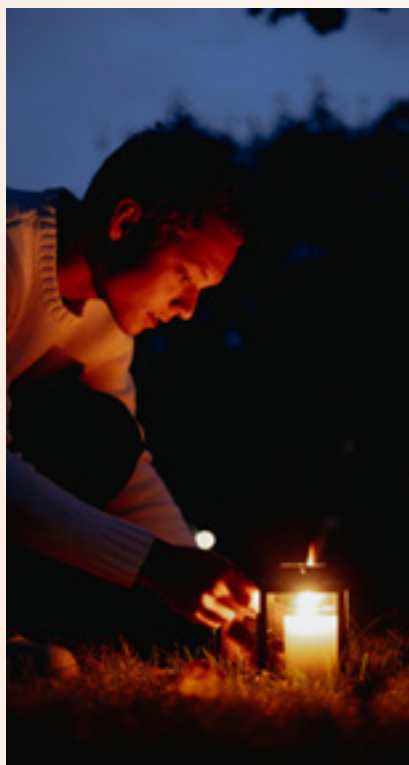
Mer info om retreat og andre arrangement og aktiviteter finner du på www.prestegarden.no

For spørsmål,
ta gjerne kontakt via epost:
inger.marie@prestegarden.no

NÅR EN Plass STÅR TOM

Tekst: Siri Syrstad. Foto: Malin Longva/Den norske kirke

Det går mot jul. En høytid preget av lys, glede og familieselskap. Siden julen er familiehøytiden framfor noen, opplever vi ofte at savnet etter de vi har mistet blir ekstra merkbart disse dagene. Det er vemodig at en plass står tom rundt bordet, at noen vi pleide å besøke ikke lenger er der, eller at noen som pleide å ringe og ønske oss «God jul» ikke lenger kan gjøre det.

Sorg er en naturlig reaksjon på å miste noen som står oss nær. Vi vil alle i løpet av livet kjenne på sorg, men det er likevel ulikt hvor hardt vi blir rammet. Noen dødsfall skjer plutselig og uventet, mens andre kommer etter lang tids sykdom. Noen dør i ung alder, mens andre dør gamle og «mette av dage».

Vi er alle ulike, og det kommer også til uttrykk i vår måte å sørge på. Det er viktig å gi seg selv lov til å sørge på sin egen måte, uten å måtte streve for å tilpasse seg andres forventninger. Samtidig er det viktig å ha mennesker rundt seg som kan være til hjelp i denne tiden. Når noen vi kjenner har mistet en av sine, kan vi ofte kjenne på en usikkerhet og sjenanse i møte med deres sorg. Kanskje holder vi oss borte fordi vi ikke vet hvordan vi skal ta kontakt og fordi vi er redde for å trenge oss på. Men de aller fleste som selv har

mistet noen som har stått dem nær, gir uttrykk for at det har betydd mye at folk har tatt kontakt og stilt opp på ulike måter.

Det er utarbeidet en kort brosjyre om heter «Førstehjelp ved sorg» som du kan finne ved å gå inn på kirken.no/sorg. Her finner du konkrete råd om hvordan du kan være til hjelp for mennesker som er i sorg. I Lyngdal har kirken et tilbud om sorggrupper. En sorggruppe er en mulighet for å komme sammen med andre som er i samme situasjon som en selv. Her er det rom for å dele opplevelser og lytte til andres erfaringer. Sammen kan en være med å gi hverandre trøst, livsmot og håp. For noen kan det også være godt med en samtale med diakon eller prest. Ta gjerne kontakt om du ønsker å være med i sorggruppe eller ønsker en samtale.

**VIL DU
ANNONSERE HER?**

Send epost til
birkeland3112@gmail.com

SPAR Konsmo - Åpent 8–20 (19) - Tlf: 38 28 16 05

**SPAREBANKEN
SØR**

VASLAND PUKKVERK

GRUSING - HØVLING - KANTSLÅTT - BRØYTING - STRØING

Tlf: 971 90 835

LØKKAN TRE

www.lokkan.no

VAKTTELEFON HELE DØGNET:

900 98 006

www.landes.no

 [landesbegravelsesbyra](https://www.facebook.com/landesbegravelsesbyra)

LANDES
BEGRAVELSESBYRÅ

FLEKKEFJORD - FARSUND - LYNGBAL - MANDAL

Grindheim Bil & Mek. Verksted AS
Tlf. 38 28 02 10

- Reparasjon, oppretting og lakking
- Bensinstasjon
- Blomster og gaver

Vasland Maskin AS

Mob.: 917 13 701 | post@vasland.no | www.vasland.no

BYREMO LÅS

Ånen Leland

Tlf. 916 36 145
byremolas@leland.no
Løkken 13, 4529 Byremo

- LÅSER OG SYSTEM -

Salong Mini
Velvære

38 28 19 11

B. Strisland

4525 Konsmo

TRANSPORTFORRETNING

Tlf. 38 28 17 76 – 90 58 17 76

THORSLAND ELEKTRO

Aut. ElektroEntreprenør

Mob. 909 76 777

Mail. post@thorslandelektro.no

www.thorslandelektro.no

HKS BYGG AS

Stig Løland 911 77 139

Traktor AS

Farsundveien 135, 4580 Lyngdal

www.traktor.no

Tlf: 38 34 51 03

PRO Technics AS

- * Salg og installasjon av PA utstyr.
- * Vedlikehold og reparasjon.
- * Salg av projektorer og lerret.
- * Spar miljøet, reparer utstyret!

* E-post: post@protechnics.no

* Telefon: 402 84 384

VI BYGGER
SLIK
DU
ØNSKER

konsmo hus

Konsmo
Fabrikker a.s

E-post: firmapost@konsmohus.no

Telefon: 38 28 13 00

VELKOMMEN 2022

TIL GUDSTJENESTER

GRINDHEIM KYRKJE OFFER

24. desember kl.16.00:.....Julaften, ved vikarprest Per Ragnar Haraldstad. ..Offer: Blå Kors
25. desember kl.11.00:.....1. juledag, ved vikarprest Hilde Sirnes. Offer:.....NMS misjonsprosjektet.
15. januar kl.11.00:.....Utdeling av 6-års bibel, kyrkekaffe.
.....Ved vikarprest Per Ragnar Haraldstad.....Offer til Maritastiftelsen.
5. februar kl.11.00:.....Tårnagentar, kyrkekaffe.
.....Ved vikarprest Per Ragnar Haraldstad.....Offer til Bibelselskapet.
12. mars kl.11.00:.....Kyrkjelydens årsmøte, kyrkekaffe.
.....Ved vikarprest Live Lunde Gjedrem.....Offer til arbeid i kyrkjelyden.

KONSMO KIRKE OFFER

24. desember kl.14.00:.....Julaften, ved vikarprest Per Ragnar Haraldstad. ..Offer: Kirkens Nødhjelp.
26. desember kl.11.00:.....2. juledag ved vikarprest Hilde Sirnes.....Offer: Menighetsbladet
22. januar kl.11.00:.....Utdeling av 6-års bibel, Kirkekaffe.
.....Ved vikarprest Per Ragnar Haraldstad.....Offer til NMS misjonsprosjektet.
12. februar kl.11.00:.....Tårnagenter, kirkekaffe.
.....Ved vikarprest Per Ragnar Haraldstad.....Offer til Blå Kors.
19. mars kl.11.00:.....Menighetens årsmøte, kirkekaffe.
.....Ved vikarprest Live Lunde Gjedrem.....Offer til Menighetens arbeid.
2. april kl.11.00:.....Palmesøndag, kirkekaffe.
.....Ved vikarprest Live Lunde Gjedrem.....Offer til NMS misjonsprosjektet.

– Med forbehold om endringer –

SLEKTERS GANG

Konsmo

Døpte: William Håland, Alfred Vasland

Vigde: Silje Svoldal og Karsten Pedersen Skogseth

Grindheim

Døpte: Theo Bendixen, Torkel Aalvik Hornung.

Vigde: Ida Flottorp og Joacim Engen,
Björg Elisabeth Øydna og Kjell Koveland

Følg med på: lyngdal.kirken.no | Facebooksiden Kirkene i Audnedal eller kontakt kirkekontoret.

DEN NORSKE KIRKE
Konsmo og Grindheim menigheter

